

Pinus mugo subsp. mugo

sosna kosodrzewina

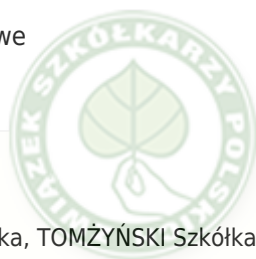
(C) fot. Monika Pawlonka APZ

Podgatunek nominatywny (typowy) sosny o dużej zmienności i licznych podgatunkach botanicznych. Naturalnie zasiedla góry środkowej i południowej Europy. Wzrost krzaczasty z pokładającymi się i wznoszącymi pędami. Przybiera różne formy pokrojowe: od kulistych do nieregularnych. Siła wzrostu zależy od typu formy botanicznej. Niektóre gatunki botaniczne nie przekraczają 0,5 m wysokości, inne dorastają do 20 m i przyjmują formę drzewiastą. Igły podwójne, 3-8 cm, dość grube i sztywne, ciemnozielone. Igły utrzymują się na roślinie 4-6 lat. Szyszki 2-6 cm, po dojrzeniu koloru brązowego. Gatunek w pełni mrozoodporny, światłolubny i niewybredny w stosunku do gleby. Wytworzył liczne odmiany ogrodowe rozmnażane przez szczepienie. Rośliny z siewu o niewiadomym pochodzeniu mają ograniczone zastosowanie w ogrodach, ponieważ nie można przewidzieć ich siły wzrostu. Wielkość tej sosny można korygować poprzez cięcie młodych przyrostów, które wykonujemy w maju.

autorzy opisu tekstowego: TOMŻYŃSKI Szkółka Roślin Magdalena Tomżyńska

zasięg geograficzny	w górach Europy Środkowej i Południowej, tworzy własne piętro roślinności zwane piętnem kosówki, powyżej regła górnego, na wysokościach 1400-2500 m n.p.m.; w Polsce występuje w Tatra
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	krzew
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	krzewiasty wyprostowany krzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m

barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkogody
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	roślina tolerancyjna
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	roślina tolerancyjna
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe parki zadrzewienia krajobrazowe rekultywacja zieleń publiczna ogrody skalne ogrody wrzosowiskowe w grupach
strefa	4

autor opisu tabelarycznego: Magdalena Tomżyńska, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;